

Пише: Славко Митровић
среда, 12 август 2015 07:06

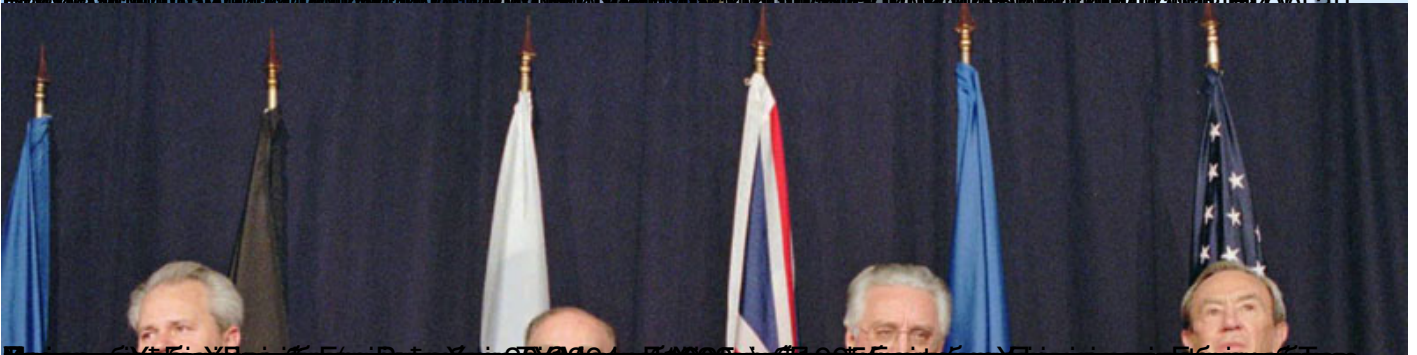

Прошло је двадесет година од Дејтона, а у Босни и Херцеговини се још играју (по)ратне игре. Најважнији играч у тој дуготрајној партији је такозвана међународна заједница која управља Босном и Херцеговином као непроглашеним протекторатом, без правног основа и без одговорности.

САД су креирале Дејтонски споразум и његових 12 анекса, не само са циљем заустављања рата. Сам број анекса, од којих је најзначајнији Анекс IV као Устав БиХ, потврђује да се ради о свеобухватном споразуму о уређењу и функционисању Босне и Херцеговине као државе настале у Дејтону. Тај филигрански баланс, како га назива судија Европског суда за људска права Ђовани Бонело, написан је да би омогућио постојање и опстанак тронационалне државе након грађанског рата. Нажалост, Босни и Херцеговини није никад ни пружена шанса да кроз досљедну примјену Дејтонског споразума иде путем помирења и стварања међунационалног повјерења.

На питање да ли је Босна и Херцеговина држава, државна заједница или заједница држава, добили бисмо различите одговоре, зависно ко би одговарао на ово питање. Кад се анализира садржај Устава БиХ, очите су карактеристике БиХ. Босна и Херцеговина нема владу, него само Савјет министара. Колико год се неки трудили да тај помоћни орган Предсједништва БиХ прогласе владом БиХ, не иде, па не иде. Свјесна је тога и међународна заједница, али се покушава причом о једној адреси за европске интеграције створити представа о Босни и Херцеговини као јединственој држави, иако то она по свом уставу није. БиХ је конфедерално-федерална заједница два ентитета и три конститутивна народа.

Пише: Славко Митровић
среда, 12 август 2015 07:06

Пише: Славко Митровић
среда, 12 август 2015 07:06

